

Foreningen for kirkegårdskultur.

Af sognepræst Povl Götke-Hansen, Otterup.

Da jeg i 1967 blev valgt ind i bestyrlesen for »Foreningen for Kirkegårdskultur«, kendte jeg naturligvis en smule til foreningen i forvejen, men alligevel må jeg sige, at jeg efter nu i godt en halv snes år at have virket med foreningen, er forbavset over, hvor meget forskelligt og spændende, der kan samles i begrebet kirkegårdskultur. For mig personligt har deltagelsen i denne forenings liv og virke været særdeles berigende, både i henseende til almindelig viden og interesse for disse spørgsmål, men også i henseende til mit arbejde som præst og menighedsrådsmedlem.

Foreningens kvartalsskrift, nu årsskrift, »Vore Kirkegårde« er en sand guldgrube med hensyn til kirkegårdsspørgsmål, det være sig historisk, kulturelt eller praktisk. Dette sidste hører i høj grad også med, hvad er tendensen i dag angående kirkegården, hvordan, løser vi dagens problemer arbejdsmæssigt, lønmæssigt osv.

Meget af interesse har vi hørt og set på vore årsmøder rundt om i vort lands stifter, og mange spørgsmål har man haft lejlighed til at drøfte med kyndige folk eller blot med mennesker, der stod med de samme problemer, som man selv gjorde. »Vi er nødt til at anlægge en kørevej på kirkegården, som kan bære en lastbil, der kommer med materialer, grus, sten og gran, hvordan løser vi dette smukkeste og bedste?« Der er meget, man er usikker overfor og hvor erfaring og et godt råd er værdifuldt. Her kommer også foreningens mangeårige, men nu løste »mærkesag«, kirkegårds-konsulenter, ind i billedet.

I snart 60 år har »Foreningen for Kirkegårdskultur« virket, en måske stilfærdig men af den grund ikke mindre væsentlig virksomhed, og intet tyder på, at foreningen bliver overflødig eller kommer til at mangle stof at arbejde med i fremtiden.

Blot ville man ønske, at mange flere, enkeltpersoner som menighedsråd ville tegne sig for medlemskab.

De ville få glæde og udbytte af det!